

49 Skepparsonens historia

Ankdammen trodde jag var den lilla pölen som låg mitt för det nybyggda huset på Fredholms gamla tomt fram till uppfarten till faster Agda och Anders hus. Den fanns under min uppväxt, men på senare tid blivit igenfylld. När Ulla eller Kerstin som bodde hemma hos mig, var bortresta så bodde jag alltid hos Agda och Anders. Agda hade alltid en gris men också ett mindre antal ankor. När hon släppte ut dem på morgonen kom de vaggandes och kvackande runt uthuset och gick i en lång rad på grusgången framför huset tills de kom i hörnet av Fredholms stengårdsgård och staketet där det fanns en liten öppning som de gick igenom, över gräsplätten ner i dammen, över vägen och stenarna och simmade över lera till skräddarns hus där de simmade och åt på sjöbotten, ivrigt snattrande. På eftermiddagen gick Agda ut och ropade, lanka lanka kom, då satte de fart och simmade tillbaka och samma procedur upprepades tillbaka till uthuset.

Det var inte så länge sedan jag fick se ett gammalt foto på hemsidan, där de satt några personer på en bänk nedanför den lilla vägen som gick längs med Anders trädgård mot blivande sågen och nedanför var det vatten på hela den tomten som Anders senare köpte och fyllde igen. Det var den stora ankdammen som fanns efter det blivit en väg lagd ner i samhället. Torvald Joelsson hade börjat fylla upp dammen där sågen lådfabriken ligger med massor av sågspån, och senare med sten och grus, Anders fyllde sin del med tegelskrot som låg under deras hus när han grävde ut sin matkällare och sen matjord till ett potatisland.

Torvald och pappa Anker hade var sitt garage så de fick köra på den lilla vägen längs trädgården för att komma dit intill blivande sågen.

Pappa var uppe vid vår sommarstuga i Dammen när jag hade plockat upp 2 st gatstenar som det fanns gott om i stenbrotten och tog med till huset: Å Herregud här kommer han med två stenar, när jä byggde huset hemma så sto det hästskyssar från Johan i Hagane ner te tomte`me sten. Huset blev färdigt 1932 då Karl Erik blev född så det var många års arbete att fylla upp alla tomterna på den sidan.

Pappa hade in på trettioalet köpt en liten lastbil som stod på vägen bredvid ankdammen, på flaket stod vår bror Levin och höll sig i hyttaket, Framför bilen stod mamma med Karl Erik på armen när pappa sätter sig i bilen. På den tiden fanns ingen startnyckel utan en tändningsnyckel som man måste sätta på för att sedan trampa ner en pedal i golvet för att få startmotorn att dra runt motorn för att starta, men det luriga var att om det låg en växel inne och man trampade ner pedalen när inte nyckeln var på, så var den så stark att den fick bilen att riktigt skutta fram. Det var det som hände när pappa satte sig i bilen trampade på startpedalen så bilen hoppade en bit ner i dammen. Levin blev riktigt lycklig: Hurra pappa kan köra bil.

Hjulen stod väl snett så den styrde ner i dammen så ingen kom till skada.
Det är Karl Erik som berättar om ankdammen och om huset som farfar Anton köpte och på ålderns höst sålde till dottern Agda och Anders Hilmersson men bodde kvar till sin död 1943. Huset har en intressant historia tror Karl Erik men den spar vi till nästa brev.

Pappa Anker satt hos Gunnar i Vik och bestämde sig för att ta körkort men det får bli nästa historia.

Karl Erik och Folke ” Anker ” Andersson